

Невидимото село

Туземцитѣ живѣятъ като звѣрове въ джунглитѣ. Селището имъ нѣма ни улици, ни площади, пъкъ и кжшитѣ имъ на нищо не приличатъ. Селото се състои отъ царевични ниви, а хижитѣ имъ сж сжщи птичи гнѣзда, свити срѣдъ банановитѣ дървета. Хиляди пжти можешъ да минешъ покрай дървото и да не забележишъ хижата. Тия човѣшки гнѣзда сж покрити съ сламени покриви, а вжтре срѣдъ розозки се издига малко глинено огнище. Нищо повече.

Децата, като врабци по дървета, разглеждали презъ листата пжтешественицитѣ. Съ голѣма мжка тѣ успѣли да влѣзатъ въ разговоръ съ джуджетата чрезъ преводача.

— Бѣлитѣ хора, когато сж много, убиватъ и горятъ всичко.

— Отгде знаете това? — попиталъ графъ Пророкъ.

— Бащата на баща ми чувалъ това отъ бащата на баща си . . .

Лакондонитѣ се покланятъ на слънцето и вѣрватъ въ „седмото небе.“ Седмото небе достигатъ ония, които сж добри ловци и не крадатъ чужди жени.

— Но где сж вашитѣ жени? — попиталъ д-ръ Шмелингъ.

Джуджетата скокнали и изплашени ударили на бѣгъ.

Докато били въ селото, членоветѣ на експедицията не видѣли ни една жена.

Зарадвани отъ подарѣцитѣ, лакондонитѣ дали на гоститѣ да опитатъ тѣхната палмова боза и ги